

har ment indtil videre at maatte lade disse Lodserier forblive udenfor den fælles Pensionskasse og afvente deres frivillige og *samlede Tilslutning* til de Betingelser, der kræves for Optagelsen. Da en saadan Sammenkobling af de tre Lodserier muligvis ved given Løjlighed kunde blive til Gene for et eller andet af disse tre Lodserier, har Udvalget forhandlet med Ministeren om dette Forhold.

Ministeren har udtalt, at det gengivne Udtryk ikke skal opfattes som en *Betingelse*, og da Ministeren endvidere har meddelt, at han, om det ønskes, beredvillig vil forhandle om de tre Lodseriers *Optagelse enkeltvis i den fælles Pensionskasse*, og det saa meget mere, som disses Indtræden ikke vil have nogen nævneværdig finansiell Betydning for Statskassen, finder Udvalget at kunne akkviescere ved denne Ministerens Udtalelse.

Lodsernes Ulykkesforsikring. Det er oplyst, at om end Udtrykkene i § 46 kunde tyde paa, at der oftere faldt Pensionsbyrder, foranledigede ved Ulykkestilfælde, paa Pensionskasserne, saa er dette dog ikke Tilfældet. Naar der overhovedet ved Ulykkestilfælde er paaført Pensionskasserne Pensionsudgifter, er ikke oplyst for Udvalget, men Ministeren har meddelt, at *i de sidste tyve Aar* har der ikke været noget saadant Tilfælde. Under Hensyn til de saaledes yderst ringe Forpligtelser, der som Følge af Ulykkestilfælde kan falde paa Pensionskasserne, finder Udvalget kun Anledning til at henstille til Overvejelse i det om Ulykkesforsikrings-Lovforslaget nedsatte Udvalg, om der under Søfolks Ulykkesforsikring maatte findes Anledning til at medtage det ved Lodsning beskæftigede Personale.

Endelig er der under Udvalgsbehandlingen rejst Spørgsmaal om *Overskriften til 2det Kapitel*. Naar denne i Lovforslaget kun angiver Kapitlets Indhold som „Lodsernes Ret til Lodsning“, medens den i den nugældende Lov tillige nævner „Skibsførernes Pligt til at benytte Lods“, har Udvalget ment det heldigt, om ogsaa denne sidste Angivelse var blevet bibeholdt, for at det derved af Skibsføreren straks kunde ses, hvilken Pligt han havde til at tage Lods. Ministeren har derom overfor Udvalget udtalt, at Skibsførernes Pligt til at tage Lods betragtedes som en selvfølgelig Konsekvens af „Lodsernes Ret“, men Ministeren gav Tilsagn om, at der for at lette Oversigten over Lovens Indhold skulde blive draget Om-sorg for, at det af det Uddrag af Lodsloven, som Lodserne skal medføre til Forevisning for Skibsførerne, tydeligt kommer til at fremgaa, under hvilket Kapitel de Bestemmelser findes, der gør det til Skibsførernes Pligt at benytte Lods. Udvalget finder derefter ingen Anledning til at stille Ændringsforslag om en forandret Overskrift.

Det som Bilag trykte Andragende fra Lodserne i Roskilde og Frederikssund mener Udvalget kommer ind under Bestemmelserne i § 41, sidste Stykke, der omhandler de Tilfælde, hvor Lodsernes Indtægtsforhold er saadanne, at de af Ministeren ikke skønnes tilstrækkelige til Lodsernes Livsophold, hvorfor der paa Finansloven kan tillægges dem et fast aarligt Tilskud af Statskassen. Andragendet er overgivet til Ministeren, der har lovet at tage det under Overvejelse.

Bojsen.	Degnbol.	Jørgen Hald.	Harald Jensen.	Juel.	Kragh.
Kristensen.	Lange.	Maegaard.	Nordby.	Rambusch.	Richelieu.
	Sonne.	Sørensen-Egaa.		Tvede,	
				Formand og Ordfører.	